

בתי המשפט

בית משפט השלום רחובות

בשא 002358/04

בתיק עיקרי: א 001105/04

תאריך: 01/11/2004

בפני כבוד השופטת אסתר שטמר - סגנית נשיא

בעניין:

1. כלל חברה לביטוח בע"מ
 2. אבנר איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ
 ע"י ב"כ עוה"ד אלכסנדר דורון

המבקשות (הנתבעות)

נגד

[REDACTED]
 ע"י ב"כ עוה"ד

רואי ליברמן

המשיבה (התובעת)

החלטה

1. התובעת, ילידת 1951, נפגעה ביום 29/11/2001 בתאונת דרכים, שהיתה גם תאונת עבודה. ועדה רפואית של המוסד לביטוח לאומי קבעה נכותה ל- 20% בגין הוצאת דיסק בעמוד שדרה תחתון, וקבעה כי מחצית הנכות היא על חשבון מצב רפואי קודם.
2. הנתבעות מבקשות להביא ראיות לסתור את קביעת הועדה, שכן בידיהן מסמכים המלמדים על כך שההרעה במצבה של התובעת החלה סמוך לפני התאונה. הנתבעות מכוונות למסמכים רפואיים מבית החולים בלינסון, אשר לא עמדו בפני הועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי, ומהם עולים הנתונים הבאים: בחודש יוני 2001, טרם התאונה, פנתה התובעת לרופא קופת חולים בשל כאבי גב תחתון, והופנתה על ידו למרפאת בית חולים בלינסון. בחודשים יוני-יולי 2001 טופלה התובעת במרפאת גב של בית חולים בלינסון, בשל כאבים בגב וברגל שמאל. בבדיקתה מיום 18/6/2001 נמצאו הבדלי תחושה בין צד ימין לשמאל, הנמכת C4-5 ו-S1 ושינויים ניווניים במיפוי. הומלץ על ביצוע בדיקת MRI. בבדיקת MRI שבוצעה ביום 30/7/2001 נמצא כי קיימת הנמכה בחוליות L4-L5, והוצע קיבוע שנדחה, כפי הנראה לבקשת התובעת.

לגישת הנתבעות, מתייעוד רפואי זה מתברר, כי חלה התמרה במצב עמוד השדרה התחתון זמן קצר ביותר טרם התאונה. זאת, בניגוד לעולה מהצהרת התובעת בתביעה למוסד לביטוח לאומי, בה ציינה, כי בעקבות התאונה היא סובלת "מכאבים ומגבלות בגב התחתון וברגל שמאל, מתחושת נימול והרדמות בגפיים העליונות וברגל שמאל...".

ולשאלה האם סבלה בעבר ממגבלות או כאבים דומים השיבה: **"בשנת 1993 עברתי ניתוח בחוליות L4-L5"**.

לטענת הנתבעות, משלא עמדו המסמכים מבית חולים בלינסון לעיון הועדה, לא ידעה הועדה על החמרה זו סמוך לפני התאונה, נעלמו ממנה עובדות רלוונטיות, ואפשר שעקב כך נפלה טעות בקביעתה.

3. בתגובה לבקשת הנתבעות טוענת התובעת, כי בשני המסמכים הרפואיים עליהם נסמכות הנתבעות בבקשתן אין כל אזכור להחמרה. אלו מתעדים את המצב הרפואי טרם התאונה, עליו אף הצהירה התובעת בפני הועדה הרפואית, ובגינו נוכחה מחצית מנכותה הנוכחית.

מן המסמכים עולה, כי מצבה של התובעת ערב התאונה היה טוב יותר ממצבה בעת בדיקת הועדה.

מבדיקתה ביום 18/6/2001 נמצא כי **"אין הפרעות הליכה"**, ואילו בבדיקת הועדה מיום 15/1/2003, נצפתה **"הליכה עם צליעה על רגל שמאל"** (סעיף 28 לפרוטוקול הועדה). עוד טוענת התובעת, כי אין כל חידוש במסמכים האמורים. ההפנייה מיום 6/6/2001 היא עקב כאבי גב תחתון, עליהם הצהירה התובעת לפני ועדת המוסד לביטוח לאומי, וגליונות המרפאה מיום 18/6/2001 ומיום 6/7/2001 מלמדים על כאבים ברגל שמאל מאז הניתוח, ועל מצב החוליות המותניות לאחר הניתוח.

עובדות אלה, לטענת התובעת, עמדו בפני המוסד לביטוח לאומי, כמו גם תיעוד רפואי נרחב המלמד על מצבה הקודם, ובין היתר כרטיס רפואי ותוצאות בדיקות הדמייה שונות.

4. סעיף 6ב' לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, קובע:

"נקבעה על פי כל דין דרגת נכות לנפגע בשל הפגיעה שנגרמה לו בתאונת דרכים, לפני שמיעת הראיות בתביעה לפי חוק זה, תחייב קביעה זאת גם לצורך התביעה על פי חוק זה; ואולם בית המשפט יהיה רשאי להתיר לבעל דין בתביעה לפי חוק זה להביא ראיות לסתור את הקביעה האמורה, אם שוכנע כי מן הצדק להתיר זאת מטעמים מיוחדים שירשמו".

הלכה היא, כי רק במקרים נדירים ומיוחדים תותר הבאת ראיות לסתור את קביעת הועדה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי.

שניים הם הטעמים המיוחדים, בהתקיימם יתיר בית המשפט הבאת ראיות לסתור: טעמים משפטיים הכוללים התרשמות בית המשפט כי בהליך הקודם נפל פגם מהותי,

כגון תרמית או פגיעה בכללי הצדק הטבעיים; או טעמים עובדתיים כבדי משקל, ביניהם שינוי מהותי במצב התובע, או גילוי נכות נוספת לאחר הקביעה.

רע"א 634/85 **אבו עליון עודה נ' רותם חברה לביטוח בע"מ ואח'**, פ"ד לט(4) 505; ע"א 5779/90 **הפניקס הישראלי נ' טיארה עבדול אחמד**, פ"ד מה(4) 77.

ב"כ הנתבעות מכוון בבקשתו לטעמים המשפטיים, בהלינו על תיעוד רפואי חסר שלא עמד בפני הועדה הרפואית, ואין הוא טוען לשינוי רפואי במצב התובעת.

5. קביעת דרגת הנכות של התובעת נעשתה לאחר שלוש התכנסויות של הועדה הרפואית, שבאחת מהן, ביום 15/1/2003, נבדקה התובעת.

בפני הועדה עמדו המסמכים הבאים:

בדיקת MRI מיום 17/3/2002;

קרטיס רפואי;

CT בית חזה מיום 10/1/2001;

דו"ח אשפוז מבית חולים קפלן, מיום 2/12/2001;

דו"ח מיון מיום 29/11/2001.

כמו כן עמדה בפניה הצהרת התובעת מיום 29/10/2003, לפיה עברה בשנת 1993 ניתוח בחוליות L4-L5. בסעיף 27 לפרוטוקול הועדה מיום 15/1/2003 מציינת התובעת, כי **"הכאבים הם פחות או יותר מאותו סוג שלפני התאונה. לאחר התאונה המצב החמיר מבחינת רגל שמאל ובריחת שתן, במיוחד כשאני מתעייפת..."**

מנתונים אלה עולה, כי אף אם המסמכים שהנתבעות טוענות להם לא עמדו בפני הועדה הרפואית, היתה הועדה ערה לעובדות המצוינות בהם, ולניתוח שעברה התובעת לפני התאונה. יש להניח כי הועדה ביררה את השלכותיו של הניתוח על התובעת טרם שהגיע למסקנותיה.

לא ברור אם עובדות רפואיות אלו, שעמדו בפני הועדה הרפואית, עלו מהצהרות התובעת, או נבעו מהמסמכים שהוצגו בפניה, אולם נהיר כי נתונים אלה היו ידועים לועדה ונלקחו בחשבון שיקוליה.

גם ממסקנות הועדה ניתן ללמוד שהמצב הרפואי הקודם היה ידוע, שכן בהתחשב בנתונים שהוצגו, ומהבדיקות שנכרו בתובעת, קבעה הועדה כי רק מחצית מאחוזי הנכות על חשבון התאונה וכי מחציתם השניה, בשל מצב קודם **"בשל הוצאת דיסק בעמוד שדרה תחתון..."**

זאת ועוד: עיון במסמכים שבשלם מבוקש להביא ראיות לסתור מלמד, כי אין בהם דבר נוסף על האמור לעיל: צוין כי נכרת דיסק אך **"אין כיום כאבי גב. הרגל כואבת מאז**

הניתוח. בנוסף – כאב ברום הישבן וכתף שמאל, אין הפרעות הליכה". הדברים עולים בקנה אחד עם תאורה של התובעת בוועדה, ומכיוון שאינם מלמדים אחרת, אינם מורים על הצורך בהבאת ראיות לסתור את קביעת הוועדה.

6. לאור האמור, נראה כי אין פגם בהחלטת הוועדה הרפואית, הן מבחינה משפטית והן מבחינה עובדתית.

לפיכך, אני דוחה הבקשה להתיר הבאת ראיות לסתור, ומחייבת את המבקשות לשאת בהוצאות המשיבה, בסכום של - 1,500 ₪.

7. למרות האמור בהחלטתי מיום 31/5/2004, ועל מנת לייעל את ההליך, יוגשו תחשיבי נזק כדלקמן: תחשיב התובעת תוך 15 יום מהיום, ותחשיב הנתבעת תוך 15 ימים נוספים. המועד הקבוע לקדם משפט ליום 21/12/2004 מבוטל, ובמידה שתחשיבי הנזק יאפשרו זאת, תינתן הצעתי בכתב.

**ניתנה היום י"ז בחשוון, תשס"ה (1 בנובמבר 2004) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.**

אסתר שטמר, שופטת

סגנית נשיא

002358/04בשא133 חלי סולומון

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה